ISR instituut sport rechtspraak

TUCHTRECHT & GESCHILLENBESLECHTING

Uitspraak B 2026003/2026-66-01

commissie van beroep seksuele intimidatie

Samen voor een veilige en eerlijke sport

Kamer	:	**Beroep**
Leden van de kamer		
(kamervoorzitter)	:	mr. drs. H.P.M. Kester
(lid)	:	mr. S.E.A. Vermeer-de Jongh
(lid)	:	mr. W.B. Bruins
(juridisch secretaris)	:	mr. M. Kaemingk
Zaaknummer	:	**B 2026003/2026-66-01**

In de zaak van:

1. **Betrokkene in hoger beroep**

Naam	:	[beklaagde]
Lid sportbond	:	Koninklijke Nederlandse Zwembond

2. **Aanklager** : mr. P. Berden

3. **Het procesverloop**

- op 15 januari 2026 heeft de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR) namens de Koninklijke Nederlandse Zwembond (hierna: KNZB) aangifte gedaan tegen [beklaagde] (hierna: [beklaagde]) van overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 (hierna: het tuchtreglement);
- de tuchtcommissie van het ISR heeft op 2 juni 2026 uitspraak gedaan[1]. De tuchtcommissie heeft [beklaagde] voor de periode van zeven (7) jaar geschorst als lid van de KNZB vanwege overtreding van artikel 5 lid 2 en 6 lid 9 van het tuchtreglement. De KNZB is in de kosten van de procedure veroordeeld;
- de uitspraak is op 3 juni 2026 verzonden aan partijen;
- de aanklager heeft bij beroepschrift van 3 juli 2026 beroep aangetekend tegen de beslissing van de tuchtcommissie;
- bij e-mail van 10 juli 2026 is namens [beklaagde] gereageerd op het beroepschrift;
- de commissie van beroep heeft de zaak schriftelijk behandeld.

4. **De procedure in eerste aanleg**

4.1. In de periode 8 december 2023 tot en met 1 februari 2024 zijn bij het ISR meldingen gedaan van mogelijke overtreding van het tuchtreglement door [beklaagde]. [beklaagde] was op het moment van de gestelde overtredingen lid van de KNZB en werkzaam als zwemtrainster. De meldingen zagen erop dat [beklaagde] zich schuldig zou hebben gemaakt aan seksuele intimidatie. Zij zou ontuchtige handelingen hebben gepleegd bij twee minderjarigen en pornografische beelden van één van de minderjarigen hebben gemaakt. De aanklager heeft hiervan aangifte gedaan tegen [beklaagde]. In de aangifte wordt [beklaagde] verweten dat zij heeft overtreden:

[1] T 2026004/2026-66-02.

- Artikel 5, lid 2, te weten: *"Onder seksuele intimidatie zijn mede doch niet uitsluitend begrepen de in de artikelen 239 tot en met 250 (Titel XIV: misdrijven tegen de zeden) en artikel 254 van het Wetboek van strafrecht strafbaar gestelde feiten."*.

- Artikel 6, lid 9, te weten: *"Seksuele handelingen en seksuele relaties tussen begeleider en sporter die de leeftijd van zestien jaren niet heeft bereikt, zijn onder geen beding geoorloofd en worden beschouwd als seksueel misbruik".*

De aanklager heeft als straf een ontzetting uit het lidmaatschap van de bond (royement) geëist.

4.2. [beklaagde] heeft geen verweer gevoerd.

4.3. De tuchtcommissie heeft op 2 juni 2026 uitspraak gedaan en [beklaagde] voor de periode van zeven (7) jaar geschorst als lid van de KNZB.

5. De gronden van beroep

Het standpunt van de aanklager

5.1. De aanklager is in beroep gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie. In zijn beroepschrift heeft de aanklager – samengevat – aangevoerd dat er sprake is van zeer ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag en [beklaagde] ten aanzien daarvan een andere beleving heeft. De tuchtcommissie heeft de ernst van de feiten en het belang van een veilig sportklimaat onvoldoende laten prevaleren boven de persoonlijke omstandigheden van [beklaagde]. Mede op basis van uitspraken in vergelijkbare zaken is een royement de enige juiste strafmaat, aldus de aanklager.

5.2. De aanklager verzoekt de commissie van beroep daarom de uitspraak van de tuchtcommissie te vernietigen en [beklaagde] alsnog een ontzetting uit het lidmaatschap van de bond (royement) op te leggen.

Het standpunt van [beklaagde]

5.3. [beklaagde] heeft aangevoerd teleurgesteld te zijn dat de aanklager in beroep is gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie, omdat die uitspraak een evenwichtige uitspraak betreft. In de uitspraak is rekening gehouden met alle belanghebbenden, ook met de persoonlijke omstandigheden van [beklaagde]. De door de tuchtcommissie opgelegde straf betrof, in combinatie met de opgelegde gevangenisstraf, een forse straf voor een jongvolwassene. De opgelegde straf biedt [beklaagde] echter wel toekomstperspectief. Dit in tegenstelling tot het door de aanklager gewenste royement. [beklaagde] verzoekt de door de tuchtcommissie opgelegde straf in stand te laten.

6. De beoordeling

Ontvankelijkheid

6.1. Niet ter discussie staat dat de aanklager in zijn beroep kan worden ontvangen.

Beoordelingskader

6.2. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat [beklaagde] artikel 5 lid 2 en artikel 6 lid 9 van het tuchtreglement heeft overtreden. Zowel de aanklager als [beklaagde] hebben geen gronden aangevoerd tegen deze bewezenverklaring. Het is de commissie van beroep niet gebleken dat de veroordeling onjuist is. Zij concludeert daarom dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 5 lid 2 en artikel 6 lid 9 van het tuchtreglement. Op grond van artikel 8, leden 1 en 3, van het tuchtreglement zijn voornoemde overtredingen strafbaar.

De straf

6.3. Er moet worden beoordeeld wat in dit geval een passende straf is. De aanklager heeft in zijn beroepschrift aangevoerd dat een royement de enige juiste straf is. De commissie van beroep overweegt daarover het volgende.

6.4. Op grond van artikel 8, lid 6, van het tuchtreglement kunnen overtredingen ook worden bestraft wanneer dezelfde gedragingen ter beoordeling aan de strafrechter voorgelegd zijn geweest. Op grond van artikel 23, lid 9, van het tuchtreglement kan bij de beoordeling van de strafmaat rekening worden gehouden met een strafrechtelijke veroordeling. Daarnaast spelen de ernst van het feit, de persoon van betrokkene en de omstandigheden van het geval ook een rol bij het opleggen van de strafmaat.

6.5. Het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden heeft op 19 november 2025 uitspraak gedaan in een strafzaak tegen [beklaagde] en is tot een veroordeling gekomen voor het plegen van ontuchtige handelingen en het vervaardigen, verwerven en bezit van kinderporno. [beklaagde] is niet in cassatie gegaan, zodat de veroordeling definitief is. De commissie van beroep is het met de aanklager eens dat de feiten waarvoor [beklaagde] is veroordeeld zeer ernstig zijn. Door zich schuldig te maken aan het plegen van ontucht en het vervaardigen van kinderporno heeft [beklaagde] in strijd gehandeld met de normen die binnen de sport gelden. Naar het oordeel van de aanklager rechtvaardigt dit een royement. De commissie van beroep is het daar echter niet mee eens en is van oordeel dat de tuchtcommissie tot een weloverwogen oordeel is gekomen, waarbij zij rekenschap heeft gegeven van zowel de ernst van de feiten, het belang van een veilig sportklimaat, als van de persoonlijke omstandigheden van [beklaagde]. De commissie van beroep ziet in hetgeen de aanklager heeft aangevoerd onvoldoende aanleiding om tot een ander oordeel te komen. Dat geldt ook voor de aangehaalde jurisprudentie waarin wel royementen zijn opgelegd. Iedere zaak moet op haar eigen feiten en omstandigheden worden beoordeeld. De aangehaalde uitspraken zijn niet zonder meer vergelijkbaar met onderhavige kwestie, zodat de conclusie dat in onderhavige zaak een royement de enige passende sanctie is, niet getrokken kan worden.

6.6. De commissie van beroep zal het beroep van de aanklager daarom afwijzen en de uitspraak van de tuchtcommissie bekrachtigen.

De kostenveroordeling

6.7. De kostenveroordeling is geregeld in artikel 25, lid 11, van het tuchtreglement. De commissie van beroep ziet geen aanleiding om af te wijken van de hierin geformuleerde hoofdregel. De kosten van beroep worden vastgesteld op een bedrag van € 500,- en komen ten laste van de KNZB.

7. De uitspraak

De commissie van beroep:
- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- bekrachtigt de beslissing van de tuchtcommissie in eerste aanleg;
- stelt de kosten van de behandeling vast op een bedrag van € 500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de KNZB.

Hilversum, 28-10-2026

mr. drs. H.P.M. Kester
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: